

в пащу, з розрахунку одна столова ложка (15 – 20 мл) на 3 кг ваги. Також викликати блювання допоможе розчин звичайної солі: дві-три чайні ложки на склянку води. Судоми піридоксином не знімають. Для зняття судом тварині вводиться наркоз, далі – піридоксин та розчин Рінгера внутрішньовенно.

Висновки. Таким чином, ізоніазид є отруйної речовиною для собак, яка порушує метаболічні процеси в печінці, спричиняючи важкі неврологічна та гастроентерологічні симптоми. У разі відсутності своєчасної допомоги, зокрема, введенню вітаміну B₆, тварина може загинути.

БЕЗПЕЧНІСТЬ ТА ГІГІЄНА КОРМІВ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ТА ОНОВЛЕНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Шеремет Н. М.

Науковий керівник: Ващик Є. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

yevgeniavashik@gmail.com

Вступ. Гігієна кормів – це значно більше, ніж технічні можливості очищення кормороздавальних установок, вона ґрунтується на всьому менеджменті годівлі та зберіганні кормів. Згідно із Законом України «Про безпечність та гігієну кормів», корм – будь-яка речовина або продукт, включаючи кормові добавки, перероблені, частково перероблені чи неперероблені, призначені для годування тварин.

Мета дослідження. Метою роботи є аналіз доступних літературних джерел про безпечність та гігієну кормів, головні аспекти та оновлене законодавство.

Матеріали та методи. Дослідження проведені методом аналізу відкритих джерел наукової літератури.

Результати дослідження. Корми – це продукти рослинного і тваринного походження та промислового синтезу, які містять у засвоюваній і нешкідливій для тварин формі органічні і мінеральні поживні речовини, які не впливають негативно на здоров'я тварин та якість одержуваної продукції. Корми характерні їстівністю, перетравністю, фізіологічною дією на тварин. У сільському господарстві переважають корми рослинного походження.

Технологічно правильне збирання врожаю із подальшими забезпеченням належної вентиляції та охолодженням, якісного очищення зерна від пилу й інших домішок та консервування кислотою (або без його застосування) – це перший і водночас найважливіший крок до гігієни кормів.

Сховища для підлогового зберігання слід ретельно очищати і дезінфікувати та проводити обробку проти довгоносиків щонайменше раз на рік.

Перший крок до забезпечення гігієни ємностей – це встановлення їх усередині приміщення. Другим кроком до поліпшення гігієни є максимально швидкий обіг корму: оптимально – короткі строки зберігання (менше тижня). Для зберігання готового корму краще будувати більшу кількість невеликих силосів із високою частотою зміни корму, ніж одну-дві великі ємності, у яких корм лежить місяцями.

Механічне наповнення силосів елеватором або ланцюговим транспортером краще, ніж завантаження компресором, оскільки так утворюється менше пилу.

Кормові компоненти досліджують на забруднення ще до початку їх завантаження, а готові проби корму – у комбікормовому цеху і потім у годівницях.

Санітарно-гігієнічна оцінка якості кормів. Під час лабораторної оцінки будь-якого корму дослідження проводять за загальноприйнятою схемою аналізу, тобто визначають вміст вологи, сирової клітковини, цукру, крохмалю, сирого жиру й золи, безазотистих екстрактивних речовин, кальцію, фосфору й каротину; у силосі, крім того, – загальну кислотність і наявність вільних кислот – молочної, оцтової та масляної. У зонах, де спостерігається нестача мікроелементів у ґрунті, визначають вміст кобальту, цинку, йоду, міді, заліза та ін. З великої кількості показників хімічного складу кормів деякі тісно взаємопов'язані й можуть характеризувати якість кормів у цілому. До таких належать рівень протеїну і каротину в сні й трав'яному борошні, кількість і співвідношення органічних кислот у силосі та сінажі, наявність каротину й клітковини в комбінованому силосі тощо. У деяких кормах містяться отруйні речовини: у картоплі – соланін, макусі та шротах – госсипол, у буряках – нітрати. Здебільшого вони з'являються за незадовільних умов зберігання і приготування кормів.

Мікотоксикологічний контроль кормів обов'язковий при підозрі на кормові отруєння тварин та за сумнівної якості корму. Зразки корму, що надійшли до ветеринарної лабораторії, досліджують за такою схемою: органолептичний аналіз – визначення кольору, запаху, наявності грибків-паразитів (сажка, маточні ріжки, іржасті та ін.); мікроскопічне дослідження змивів або зіскобів з корму; бактеріологічне дослідження; первинні посіви зразків корму на відповідні живильні середовища з наступним виділенням чистої культури грибів; токсикобіологічний аналіз кормів та виділених чистих культур грибів.

Обов'язковим є періодичний радіометричний контроль кормів.

З 19 січня 2020 року набрав чинності Закон України «Про безпечність та гігієну кормів», згідно із яким, оператори ринку під час провадження своєї діяльності зобов'язані забезпечувати простежуваність кормів на всіх стадіях їх виробництва та обігу. Вони повинні бути здатні встановити інших операторів ринку, які постачають їм корми, матеріали, що контактують з кормами, а також допоміжні засоби для переробки за принципом «крок назад». Крім цього, оператори ринку повинні бути здатні встановити інших операторів ринку, яким вони постачають корми, матеріали, що контактують з кормами, а також допоміжні засоби для переробки за принципом «крок вперед». Для забезпечення простежуваності корми, що перебувають в обігу, повинні бути марковані відповідно до вимог законодавства про корми.

Висновки. Згідно з Законом України «Про ветеринарну медицину», корми — це продукти тваринного, рослинного, мікробіологічного та хімічного походження, у тому числі готові корми та комбікорми, що використовуються для годівлі тварин самостійно або в суміші, містять поживні речовини у засвоюваній формі і не справляють негативного впливу на здоров'я тварин. ЗУ «Про безпечність та гігієну кормів» визначає правові та організаційні засади гарантування безпечності кормів у процесі їх виробництва, обігу та використання, зокрема встановлює вимоги щодо гігієни, маркування, пакування та представлення кормів, регулює відповідні суспільні відносини між операторами ринку та органами державної влади.